

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLC990001
NAZWA
OBSZARU Ławica Słupska

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ C	1.2. Kod obszaru PLC990001	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Ławica Słupska

1.4. Data opracowania 2002-10	1.5. Data aktualizacji 2025-05
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2004-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	rozp. MŚ z dn. 21.07.2004 r. w sprawie osop
Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2006-09
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02

Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 9 października 2023 r. w spr. soo Ławica Słupska (PLC990001)
Wyjaśnienia:	Wyznaczony rozp. MŚ z dn. 21.07.2004 r. jako OSO. Korekta granic - 02.2023 r.

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
16.7642

Szerokość geograficzna
54.9384

2.2. Powierzchnia [ha]:
80969.72

2.3. Obszar morski [%]
100.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PLZZ	Region morski
------	---------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
1110			30926.65		G	A	A	A	A
1170			14331.6		G	A	A	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A202	Cepphus grylle			w	98	556	i	R	M	C	A	C	C
B	A202	Cepphus grylle			c	72	461	i	R	M	C	A	C	C
B	A064	Clangula hyemalis			w	101148	231180	i	C	M	B	A	C	B
B	A064	Clangula hyemalis			c	76440	214374	i	C	M	B	A	C	B
B	A002	Gavia arctica			w	93	173	i	R	P	D			
B	A001	Gavia stellata			w	28	66	i	R	P	D			
B	A066	Melanitta fusca			w	5565	23611	i	C	M	B	A	C	B
B	A066	Melanitta fusca			c	910	1789	i	C	M	C	A	C	C
M	1351	Phocoena phocoena			c					DD	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N01	100.0
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Ławica Słupska położona jest w odległości około 22 km od wybrzeża Polski na wysokości miejscowości Ustka. Jest to obszar o silnie zróżnicowanym dnie z licznymi wzniesieniami i obniżeniami o głębokości od około 8,0 do około 35,0 m. Najpłytsze partie dna obejmują wzniesienia w obrębie tak zwanego „głazowiska” w północnej i zachodniej części obszaru (minimalna głębokość około 8,0 m) oraz partie dna piaszczystego centralnej części obszaru (minimalna głębokość około 12,0 m). Najgłębsze partie dna (do 35 m) znajdują się w południowo-wschodniej części obszaru. Na Ławicy Słupskiej można wydzielić następujące typy siedlisk: osady gruboziarniste w strefie sublitoralnej, piaski w strefie sublitoralnej, podłoże twarde w strefie infralitoralnej, podłoże mozaikowe w strefie infralitoralnej (Michalek i in. 2020). Charakterystycznym elementem morfologicznym są ciągi wzniesień zbudowane przeważnie z odpornych na erozję otoczków i głazów (Kruk-Dowgiałło i in. 2011). Twarde dno oraz stosunkowo duża przezroczystość wody stwarzają dogodne warunki rozwoju różnorodnych gatunkowo zespołów bentosowych, wśród których występują cenne przyrodniczo w ekosystemie Morza Bałtyckiego tzw. gatunki siedliskotwórcze (Andrulewicz i in. 2004, Warzocha 2004, Kruk-Dowgiałło i in. 2011, Michalek i in. 2020). Należą do nich gatunki krasnorostów: *Vertebrata fucoides*, oraz chronione *Furcellaria lumbricalis*, *Ceramium diaphanum* i małże *Mytilus trossulus*. W wielu miejscach głazowiska Ławicy Słupskiej rozwijają się gatunki makroglonów rzadkie nie tylko w polskich obszarach morskich np. *Coccytulus truncatus*, *Desmarestia viridis*, *Rhodomela confervoides*, ale także w skali całego Bałtyku Właściwego, np. *Delesseria sanguinea* (Kruk-Dowgiałło i in. 2011, Dane PMS, Michalek i in. 2020).

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar stanowi ostoję ptaków o randze europejskiej E79. W okresie zimowania i migracji wiosennej i jesiennej występuje co najmniej 1% szlaku wędrówkowego (C3) następujących gatunków: lodówka, nurnik, uha, a ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20 000 osobników (C4).

1110 - Piaszczyste ławice podmorskie to stale zanurzone, nieregularnie ukształtowane wypłylenia, utworzone głównie z osadów piaszczystych. Charakteryzują się dużym stopniem naturalności. Umowną granicę siedliska stanowi izobata 20 m. Gatunkami typowymi dla siedliska są bezkręgowce denne: *Bathyporeia pilosa*, *Mya arenaria*, *Pygospio elegans* i *Cerastoderma glaucum*. Dla zachowania właściwej struktury i funkcji istotny jest stan osadów dennych (zawartość węgla organicznego, fosforu całkowitego, azotu całkowitego i potencjał redox) (Michalek i in. 2020).

Ocena ogólna: A

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że siedlisko posiada pełną dla niego i charakterystyczną kombinację gatunków.

Powierzchnia względna: ocena A, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości: udział powierzchni pokrytej typem siedliska w obszarze w stosunku do powierzchni na terytorium kraju mieści się w przedziale $100\% \geq p > 15\%$

Stan zachowania ocena A, w tym:

stopień zachowania struktury i funkcji: I (doskonale zachowana – występują wszystkie gatunki z listy gatunków makrozoobentosu typowych dla siedliska; właściwy stan osadów dennych)

stopień i możliwości odtworzenia: I (możliwe przy niskim nakładzie środków) głównie poprzez wdrożenie działań ochronnych. Perspektywy ochrony siedliska są dobre lub doskonałe, nie przewiduje się znacznego oddziaływania czynników zagrażających, a przetrwanie siedliska jest niemal pewne w perspektywie czasowej 20 lat.

1170 - Skaliste i kamieniste dno morskie, rafy charakteryzuje się wysoką różnorodnością taksonomiczną roślin i zwierząt, rozmieszczonych strefowo w zależności od głębokości. W polskich obszarach morskich siedlisko ma postać głazowisk z nagromadzeniami otoczków i głazów o różnej wielkości. Charakteryzuje się dużym stopniem naturalności. Gatunkami typowymi dla siedliska są makroglony: *Furcellaria lumbricalis*, *Ceramium* spp., *Vertebrata fucoides* oraz fauna fitofilna: *Amphibalanus improvisus*, *Einhornia crustulenta*, *Mytilus trossulus*, kielże z rodzaju *Gammarus* sp.

Ocena ogólna: A

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że siedlisko posiada pełną dla niego i charakterystyczną kombinację gatunków.

Powierzchnia względna: ocena A, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości: udział powierzchni pokrytej typem siedliska w obszarze w stosunku do powierzchni na terytorium kraju mieści się w przedziale $100\% \geq p > 15\%$

Stan zachowania ocena A, w tym:

stopień zachowania struktury i funkcji: I (doskonale zachowana - występują wszystkie taksony fauny poroślowej i fitofilnej typowe dla siedliska oraz makroglony typowe dla siedliska)

stopień i możliwości odtworzenia: I (możliwe przy niskim nakładzie środków) głównie poprzez wdrożenie działań ochronnych. Perspektywy ochrony siedliska są dobre lub doskonałe, nie przewiduje się znacznego oddziaływania czynników zagrażających, a przetrwanie siedliska jest niemal pewne w perspektywie czasowej 20 lat.

A064 – *Clangula hyemalis* Lodówka – ocena ogólna B

Populacja rozmieszczona w całym obszarze, licznie na siedlisku 1170.

W okresie zimowania zagęszczenie wynosi od 126,2 do 553 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji od 101 148 do 231 180 os. (Michalek i in. 2020), co stanowi 6,7-15,4% populacji zimującej na Bałtyku, szacowanej na ok. 1,5 mln osobników (Skov i in. 2011).

W okresie migracji zagęszczenie wynosi 95,4 do 285 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 76 440 do 214 374 os. (Michalek i in. 2020), co stanowi 5,1-14,3% populacji wędrowniczej dla Bałtyku (Skov i in. 2011).

Stan zachowania: ocena A, w tym:

Stopień zachowania siedliska: Powierzchnia siedliska 1170 nie mniejsza niż 143,3 km², oraz siedliska 1110 nie mniejsza niż 309,3 km² (elementy doskonale zachowane)

Możliwość odtworzenia: nie oceniono;

Izolacja: ocena C.

A066 – *Melanitta fusca* Uhla – ocena ogólna B (zimowanie), C (migracje)

Populacja rozmieszczona w całym obszarze, najliczniejsza na siedlisku 1110.

W okresie zimowania zagęszczenie wynosi od 7 do 65 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 5 565 – 23 611 os. (Michalek i in. 2020), co stanowi 1,5 – 6,3% populacji zimującej na Bałtyku (Skov i in. 2011).

W okresie migracji zagęszczenie wynosi 1,1 do 8 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 910 – 1 789 os. (Michalek i in. 2020), co stanowi 0,2-0,5% populacji wędrowniczej dla Bałtyku (Skov i in. 2011).

Stan zachowania: ocena A, w tym:

Stopień zachowania siedliska: Powierzchnia siedliska 1110 nie mniejsza niż 309,3 km² (elementy doskonale zachowane).

Możliwość odtworzenia: nie oceniono;

Izolacja: ocena C.

A202 – *Cephus grylle* Nurnik – ocena ogólna C

Populacja rozmieszczona w całym obszarze, ale najliczniej w części zachodniej.

W okresie zimowania zagęszczenie wynosi 0,1 do 0,3 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 98 do 556 os. (Michalek i in. 2020), co stanowi 0,5-2,8% populacji zimującej na Bałtyku (Skov i in. 2011).

W okresie migracji zagęszczenie wynosi 0,1 do 0,6 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 72 do 461 os. (Michalek i in. 2020), co stanowi 0,4-2,3% populacji wędrowniczej dla Bałtyku (Skov i in. 2011).

Stan zachowania: ocena A, w tym:

Stopień zachowania siedliska: Powierzchnia siedliska 1170 nie mniejsza niż 143,3 km² oraz siedliska 1110 nie mniejsza niż 309,3 km² (elementy doskonale zachowane).

Możliwość odtworzenia: nie oceniono;

Izolacja: ocena C.

A001 – *Gavia stellata* Nur rdzawoszy – ocena populacji D

Populacja rozmieszczona w całym obszarze. Gatunek trudny do obserwacji w terenie. Ocena liczebności jest utrudniona ze względu na jego występowanie w dużym rozproszeniu. Z tego powodu wszelkie wielkoobszarowe szacunki liczebności populacji mogą być obciążone dużym błędem.

W okresie zimowania zagęszczenie wynosi 0,03 do 0,08 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 28 do 66 os. (Michalek i in. 2020). Liczebność populacji europejskiej oszacowano na 42 400-44 000 osobników (BirdLife 2016), a więc gatunek nie spełnia progu 1% populacji szlaku wędrowniczego – ocena D (populacja nieistotna).

Zimujące populacje wchodzi w skład dużych populacji koncentracji migrujących gatunków wodno-błotnych przekraczających 20 000 os (kryterium C4).

A002 – *Gavia arctica* Nur czarnoszy – ocena populacji D

Populacja rozmieszczona w całym obszarze. Gatunek trudny do obserwacji w terenie. Ocena liczebności jest utrudniona ze względu na jego występowanie w dużym rozproszeniu. Z tego powodu wszelkie wielkoobszarowe szacunki liczebności populacji mogą być obarczone dużym błędem. W okresie zimowania zagęszczenie wynosi 0,12 do 0,22 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 93 do 173 os. (Michalek i in. 2020). Liczebność populacji europejskiej oszacowano na 53 800-87 800 (BirdLife 2016) więc gatunek nie spełnia progu 1% populacji szlaku wędrówkowego – ocena D (populacja nieistotna). Zimujące populacje wchodzą w skład dużych populacji koncentracji migrujących gatunków wodno-błotnych przekraczających 20 000 os (kryterium C4).

Ptaki wodno-błotne

Populacja rozmieszczona w całym obszarze.

W okresie zimowania zagęszczenie wynosi 132,6 do 551 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 106 217 do 232 435 os., co znacząco przekracza próg kwalifikujący (C4) 20 000 os.

W okresie migracji zagęszczenie wynosi 97,8 do 289 os. na 1 km², a liczebność po interpolacji 78 378 do 216 527 os., co znacząco przekracza próg kwalifikujący (C4) 20 000 os. W ramach tego kryterium chronione są skupienia ptaków morskich i inne ptaki wodno-błotne w okresie migracji i zimowania, tj. nur rdzawoszyi, nur czarnoszyi, alka, nurzyk, markaczka, mewa srebrzysta, łabędź niemy, gęsi, przy czym gatunkami parasolowymi są łódówka, uhla i nurnik spełniające kryterium C3.

1351 – *Phocoena phocoena* Morświn – ocena populacji D

Morświny występujące w Bałtyku właściwym, należą do podgatunku *Phocoena phocoena* zamieszkującego rejon północnego Atlantyku. Dotychczasowe próby szacowania wielkości populacji cechowały się wysokim poziomem niepewności. Niewielka liczba obserwacji (3 osobniki w 1995 roku i 2 osobniki w 2002 roku) pozwoliła na oszacowanie liczebności morświna na 599 osobników (1995) i 93 osobniki (2002) (Hiby i Lovell 1996, Berggren i in. 2004). Dane dotyczące występowania i rozmieszczenia morświnów oraz ich liczebności w Morzu Bałtyckim, uzyskane w ramach monitoringu akustycznego gatunku w latach 2011–2013 wskazują że w północno-wschodnim Bałtyku populacja liczy szacunkowo 497 morświnów. Urządzenia akustyczne rozmieszczone w obszarze Ławicy Słupskiej, jak i wokół niego, wykazały obecność, ale jednocześnie niskie zagęszczenie morświnów w tym rejonie (SAMBAAH 2017).

W latach 2016–2018, w ramach projektu „Pilotażowe wdrożenie monitoringu gatunków i siedlisk morskich w latach 2015–2018” na Zatoce Pomorskiej oraz w rejonie Ławicy Stilo (częściowo pokrywającej się z obszarem Ławicy Słupskiej), przeprowadzono badania morświna przy użyciu urządzeń C-POD (Opióła i in. 2016, 2017, 2018). Analiza zebranych danych wykazała obecność tego gatunku w obu rejonach. Ponadto stwierdzono sezonowość występowania morświnów – na Zatoce Pomorskiej maksymalne wartości DPD (dni pozytywnej detekcji) odnotowano w miesiącach letnich, a na Ławicy Stilo w okresie wiosennym (ibidem).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	C01.01		i
H	C03.03		o
H	F02.01		b
H	F02.02		b
H	D03.02		b
M	G04.01		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]

L	X	b
---	---	---

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Berggren P., Hilby L., Lovell P., Scheidat M. 2004. Abundance of harbor porpoises in the Baltic Sea from aerial surveys conducted in summer 2002. International Whaling Commission SC/56/SM7.2. BirdLife International (2017) European birds of conservation concern: populations, trends and national responsibilities Cambridge, UK: BirdLife International.3. Chylarecki P., Chodkiewicz T., Neubauer G., Sikora A., Meissner W., Woźniak B., Wylegała P., Ławicki Ł., Marchowski D., Betleja J., Bzoma S., Cenian Z., Górski A., Korniluk M., Moczarska J., Ochocińska D., Rubacha S., Wieloch M., Zielińska M., Zieliński P., Kuczyński L. 2018. Trendy liczebności ptaków w Polsce. GIOŚ, Warszawa, s. 471.4. Dane PMŚ Monitoring Ptaków Polski. Dane Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska w latach 2013-2019.5. GDOŚ. 2015. Program ochrony morświna. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska. Warszawa, s. 97.6. Hiby L., Lovell P. 1996. Baltic/North Sea Aerial Surveys – Final report. Conservation Research Ltd.7. Kuklik I., Skóra K.E. 2001. Morświn (*Phocoena phocoena*). W: Polska Czerwona Księga Zwierząt, T I Kręgowce, (red.: Głowaciński Z.). Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne, Warszawa: 82–84. 8. Michałek M., Osowiecki A., Barańska A., Wróblewski R., Gajewski L., Rydzkowski P., Kośmicki A., Strzelecki D., Meissner W., Mioskowska M., Pieckiel P., Kuczyński T., Pardus J., Tarała A. 2020. Dokumentacja przyrodnicza tj. opis tekstowy, zestawienia tabelaryczne, przedstawienia graficzne, kartograficzne oraz dane stanowiące podstawę sformułowania projektu planu ochrony morskiego obszaru Natura 2000 Ławica Słupska PLC990001. Wydawnictwa wewnętrzne IM w Gdańsku 7347, s. 287. 9. Morska infrastruktura przesyłowa energii elektrycznej. Raport o oddziaływaniu na środowisko, tom I-VI 2016. Praca wykonana przez Biuro Doradztwa Ekologicznego i Inwestycyjnego Sp. z o.o. na zlecenie Polenergia Bałtyk III Sp. z o.o. Warszawa.10. Monitoring przedinwestycyjny ptaków przelatujących nad obszarem morskiej farmy wiatrowej Bałtyk Środkowy III. Raport końcowy z wynikami badań. DHI 2014 r.11. Opiola R., Barańska A., Kruk-Dowgiałło L., Dziaduch D., Brzeska-Roszczyk P., Pieckiel P., Łysiak-Pastuszek E., Osowiecki A., Olenycz M., Zaboroś I., Mioskowska M., Kuczyński T., Błęńska M., Dembska G., Pazikowska-Sapota G., Galer-Tatarowicz K., Flasińska A., Nowogrodzka K., Boniecki W., Cichowska A., Boniecka H., Gawlik W., Gajda A., Kaźmierczak A., Bajkiewicz-Grabowska E., Markowski M., Kozłowski K., Malinga M., Świstun K., Yalçin G., Błaszczak Ł., Mroczek K., Pyra A. 2017. Pilotażowe wdrożenie monitoringu gatunków i siedlisk morskich w latach 2015-2018. Raport z prac wykonanych w III etapie. Wydawnictwa wewnętrzne IM w Gdańsku nr 7124, s. 656.12. Opiola R., Barańska A., Kruk-Dowgiałło L., Dziaduch D., Michałek M., Brzeska-Roszczyk P., Pieckiel P., Łysiak-Pastuszek E., Osowiecki A., Olenycz M., Zaboroś I., Mioskowska M., Kuczyński T., Dembska G., Pazikowska-Sapota G., Galer-Tatarowicz K., Flasińska A., Nowogrodzka K., Cichowska A., Radke B., Dziarkowski T., Boniecka H., Gawlik W., Gajda A., Bajkiewicz-Grabowska E., Markowski M., Kozłowski K., Malinga M., Świstun K., Aninowska M., Yalçin G., Thomsen F., Mroczek K., Pyra A. 2018. Pilotażowe wdrożenie monitoringu gatunków i siedlisk morskich w latach 2015–2018. Raport z prac

wykonanych w IV etapie. Praca realizowana w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Wydawnictwa wewnętrzne IM w Gdańsku nr 7232, s. 336.13. Opióła R., Barańska A., Osowiecki A., Kruk-Dowgiałło L., Michałek M., Dziaduch D., Brzeska-Roszczyk P., Pieckiel P., Łysiak-Pastuszek E., Olenycz M., Zaboroś I., Dembska G., Boniecka H., Gawlik W., Gajda A., Bociąg K., Bajkiewicz-Grabowska E., Kozłowski K., Tarała A., Kosecka M., Kowalczyk J., Świstun K., Yalçin G., Filipczak R., Mroczek K., Błaszczuk Ł. 2016. Pilotażowe wdrożenie monitoringu gatunków i siedlisk morskich w latach 2015–2018. Raport z prac wykonanych w II etapie. Wydawnictwa wewnętrzne Instytutu Morskiego w Gdańsku nr 7045, Praca realizowana w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, s. 469.14. Raport o oddziaływaniu na środowisko Morska Farma Wiatrowa Bałtyk Środkowy II. 2015. Grupa doradcza SMDI.15. Raport o oddziaływaniu na środowisko Morska Farma Wiatrowa Bałtyk Środkowy III. 2015. Grupa doradcza SMDI.16. Monitoring ornitologiczny obszaru MFW Bałtyk Środkowy II. Raport końcowy z wynikami badań. Pomarinus, Gdańsk 2015.17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016 poz. 2183).18. SAMBAH 2017. Final report for web site, s. 77.19. Skov H., Heinänen S., Žydelis R., Bellebaum J., Bzoma S., Dagys M., Durinck J., Garthe S., Grishanov G., Hario M., Kieckbusch J. J., Kube J., Kuresoo A., Larsson K., Luigujoe L., Meissner W., Nehls H. W., Nilsson L., Petersen I. K., Roos M. M., Pihl S., Sonntag N., Stock A., Stipniece A. 2011. Waterbird Populations and Pressures in the Baltic Sea. Nordic Council of Ministers. Kopenhaga. 201 pp.20. Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Dz. Urz. UE C 326/47.21. Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie zniesienia Urzędu Morskiego w Słupsku. Dz. U. 2020 poz. 91.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni
Adres:	Polska Bernarda Chrzanowskiego 10 81-338 Gdynia
Adres e-mail:	umgdy@umgdy.gov.pl

Organizacja:	Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie
Adres:	Polska pl. Stefana Batorego 4 70-207 Szczecin
Adres e-mail:	sekretariat@ums.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu
☒	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC990001

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych
(opcjonalnie)

--